

tragtning, at de Enkeltheder, der kan være at forhandle om, kan man bedre drøfte i et Udvalg. I det hele tror jeg, at der ikke er mange Enkeltheder, som der er Grund til at røre ved, og i det hele og store kan jeg altsaa anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen), gav en historisk Oversigt og en Redegørelse for Udviklingen paa dette Omraade. Han fremhævede de stærke politiske Brydninger, der i sin Tid havde været med Hensyn til Spørgsmaalet om Kunstsmør eller Margarine, og tilføjede, at det hørte Historien til, og at man nu var i Stand til at drøfte dette Forhold lidenskabsløst og roligt. Jeg mener, at det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning, og at det ikke vil være vanskeligt for det kommende Udvalg at blive enigt om Lovens Indhold paa alle væsentlige Punkter, undtagen maaske paa et, hvor der kan være Uenighed, en Uenighed, der ogsaa er kommet til Orde her i Salen. Det vil neppe være vanskeligt at forhandle sig til Rette om den Bestemmelse, at Landbrugsministeren under visse Forhold kan tillade Transitering af Margarine. Selv om det ærede Medlem fra Halvrimmen her var noget i Tvivl, antager jeg, at det vil vi sikkert kunne forhandle os til Rette om, og det samme gælder med Hensyn til at udvide Kontrolbestemmelserne, saa at de ogsaa kommer til at gælde de Foreninger, der kun tilvirker Margarine til Fordeling blandt deres Medlemmer, idet jeg gaar ud fra, at det vil være heldigst, at man faar enhver Slags Margarine ind under Kontrol.

Det Spørgsmaal, om hvilket der altsaa er noget forskellige Opfattelser, drejer sig om Farvning af Margarine. I 1912 fremsatte den daværende Landbrugsminister, Anders Nielsen, et Lovforslag, der i alt væsentligt havde samme Indhold som det herforeliggende Lovforslag, og i det var altsaa de gamle Bestemmelser om Farvning af Margarine gaaet ud, det tillod at farve Margarinen. Det var Hensigten hermed at imødekomme et Ønske hos Forbrugerne; og naar det kan lade sig gøre uden at skade det danske Smør, er det rimeligt, at der vises en saadan Imødekommen, og jeg tror, at det kan lade sig gøre uden at skade Smørret. I Bemærkningerne til Lovforslaget af 1912 blev der gjort opmærksom paa, at Formaalet med Forbudsbestemmelsen

ikke var naaet fuldt ud, idet der i Handelen forekommer Smør, som ikke er stærkere farvet end Margarine, saa man kan ikke selv under de nuværende Forhold benytte Farven alene til at skælne mellem Smør og Margarine. Det har man helt anderledes gode Midler til, idet Margarine skal indeholde et Røbestof, som vil vise sig ved kemisk Undersøgelse og til enhver Tid vil konstatere, at det er Margarine. Tillige har man de strenge Kontrolbestemmelser med Hensyn til Tilvirkning og Forhandling. Disse Kontrolbestemmelser sammen med de ret haarde Straffebestemmelser for Overtrædelser maa anses for mere virkningsfulde med Hensyn til at værne det danske Smørs Renommé end Forbudet mod at farve Margarine. Jeg anser disse Kontrol- og Straffebestemmelser for betryggende og tilstrækkelige til at forhindre, at Margarine kan udgives for Smør, og det er det, man skulde forhindre.

Saa længe Margarine var et forholdsvis nyt Næringsmiddel, var Bestemmelsen om en afvigende Farve mere naturlig og hensigtsmæssig end nu, da det er en Vare, som er meget almindeligt udbredt, man er klar over, hvor den købes, og under hvilken Kontrol den fremstilles og forhandles. Den Gang frygtede man, at Margarine eller Kunstsmør, som det kaldtes, vilde ødelægge det danske Smørs gode Renommé til Skade for Landbruget, men det forekommer mig, at Erfaringen viser, at det ikke er blevet Tilfældet. Smørproduktionen og Margarinefabrikationen trives udmærket Side om Side, Smørret har oven i Købet i de senere Aar været oppe i en høj Pris, og Margarinens skader ikke Landbruget, tværtimod. I Landbrugernes Husholdninger anvendes der en Del Margarine, hvorved de bliver i Stand til at sælge en betydelig Mængde Smør mere til en langt højere Pris end den, de betaler for Margarinen.

Jeg tror som sagt, at en Ophævelse af Farvebestemmelsen for Margarine ikke vil skade det danske Smør, og derfor synes jeg, det er rimeligst at følge Lovforslaget paa dette Omraade. I Udvalget vil der blije Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal mere udførligt, og der vil blive Lejlighed til at skaffe sig yderligere Oplysninger om, hvorledes hele dette Forhold ligger, ligesom der bliver Lejlighed til at stille Spørgsmaal og drøfte andre Enkeltheder i Lovforslaget. Det er mit Haab, at man indenfor Udvalget roligt og lidenskabsløst vil drøfte denne Sag, saa at vi kan komme til et Resultat, der vil være heldigt baade for Landbrugerne, for Smør-